Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі ўніверсітэт

Орган парткома, рэктарата, мясцкома, камітэта ЛКСМБ і прафкома Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя Ул. І. Леніна

№ 5 (350) | Пятніца, 30 студзеня 1959 года | Цана 20 кап.

НЕЧАРГОВЫ XXI З'ЕЗД КАМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ САВЕЦКАГА САЮЗА

У абстаноўцы выключнага ўздыму і натхнення 27 студзеня ў Маскве, у Вялікім Крэмлёўскім палацы, адкрыўся нечарговы XXI з'езд Камуністычнай партыі Савецкага Саюза.

Бурнай авацыяй, стоячы, сустракаюць дэлегаты з'езда і шматлікія госці паяўленне на трыбунах членаў Прэзідыума Цэнтральнага Камітэта КПСС. Доўга не змаўкаюць апладысменты, чутны воклічы: «Няхай жыве ленінскі Цэнтральны Камітэт!», «Ура!».

Першы Сакратар ЦК КПСС таварыш М. С. Хрушчоў паведамляе, што на XXI з'езд партыі выбрана 1.269 дэлегатаў з рашаючым голасам і 106 дэлегатаў з дарадчым голасам. Таварыш М. С. Хрушчоў аб'яўляе нечарговы XXI з'езд Камуністычнай партыі Савецкага Саюза адкрытым.

Далей таварыш М. С. Хрушчоў паведамляе, што на XXI з'езд КПСС прыбылі дэлегацыі 70 зарубежных брацкіх марксісцка-ленінскіх партый. Ён выказвае падзяку брацкім камуністычным і рабочым партыям, якія накіравалі на XXI з'езд КПСС сваіх прадстаўнікоў. Дэлегаты выбіраюць прэзідыум з'езда, сакратарыят, рэдакцыйную камісію, мандатную камісію. Зацвярджаецца парадак дня і рэгламент з'езда.

З дакладам аб кантрольных лічбах развіцця народнай гаспадаркі СССР на 1959—1965 гады выступіў сустрэты бурнымі апладысментамі Першы Сакратар Цэнтральнага Камітэта КПСС і Старшыня Савета Міністраў СССР таварыш М. С. Хрушчоў.

Даклад М. С. Хрушчова быў выслухан з вялікай увагай і неаднаразова перапыняўся бурнымі апладысментамі.

XXI з'езд КПСС працягвае сваю работу.

(ТАСС).

МЫ ПАРТЫІ ВЕРНЫЯ СЫНЫ

(З агульнауніверсітэцкага мітынгу, прысвечанага пачатку работы XXI нечарговага з'езда КПСС).

З вялікай радасцю сустрэла ўся наша краіна, увесь савецкі народ вестку аб адкрыцці нечарговага XXI з'езда Камуністычнай партыі Савецкага Саюза. Гэту радасць падзяляюць усе студэнты, выкладчыкі і супрацоўнікі нашага універсітэта. Са святочна прыўзнятым настроем сабраліся яны на агульнауніверсітэцкі мітынг, прысвечаны гэтай знаменальнай падзеі. Мітынг адкрыў сакратар парткома С. Я. Янчанка.

На трыбуне кандыдат філасофскіх навук Васіль Мікалаевіч Панкратаў:

—Зараз нават цяжка ацаніць усё тое велізарнае значэнне, якое будзе мець гэты з'езд для лёсу чалавецтва. З'езд жа павінен зацвердзіць праграму разгорнутага будаўніцтва камунізма. Увесь свет з неаслабнай увагай сочыць за яго работай. Выкананне сямігадовага плана будзе азначаць перамогу сацыялізма ў мірным спаборніцтве з капіталізмам. Калектыў нашага універсітэта не застанецца ў баку ад гэтай справы. Мы запэўняем з'езд, што, як верныя сыны партыі, выканаем усе яе прадвызначэнні.

—Работа з'езда,—сказаў у сваёй прамове прафесар Г. Г. Вінберг, — прыцягвае зараз увагу ўсяго чалавецтва. Лічбы сямігадовага плана, якія зацвердзіць з'езд, адкрываюць перад нашай гаспадаркай велічныя перспектывы. Мы ведаем гэтыя лічбы, і не варта тут іх паўтараць. Ва аўдыторыі ёсць нямала маладых людзей, якія добра ведаюць нашу рэчаіснасць і якія ўсё-такі неяк тэарэтычна ўяўляюць сабе нашы дасягненні, бо не бачылі ўласнымі вачыма мінулага. А я памятаю, што калі былі аспірантамі, то працавалі на нямецкіх мікраскопах, таму што не было айчынных. Я памятаю, што свае працы нам даводзілася перакладаць на іншаземную мову і пасылаць у іншаземныя часопісы, бо амаль зусім не было айчынных спецыяльных часопісаў. І, бадай што нам, людзям старэйшага пакалення, больш зразумелы тыя каласальныя зрухі, якія адбыліся ў нашай навуцы і нашай прамысловасці. У нас асабліва радасна б'ецца сэрца, калі мы, раскрыўшы англійскі часопіс «Нэйшнл», чытаем аб'яву, што нейкая там фірма перакладае на англійскую мову ўсе нашы айчынныя навуковыя часопісы. Веру, што цяперашняя бязвусая моладзь, калі ўжо будзе ў такіх гадах, як мы зараз, таксама будзе дзівіцца здзяйсненням свайго часу. Першы крок да гэтага—XXI нечарговы з'езд.

Адзін за другім выступаюць прамоўцы. Сакратар камсамольскага камітэта матэматычнага факультэта Міхаіл Варын сказаў, што лепшым падарункам студэнтаў XXI з'езду будзе выдатная здача сесіі. Асістэнт хімфака Мікалай Рафальскі ад імя калектыва хімічнага факультэта заверыў Камуністычную партыю, што хімікі універсітэта зробяць усё ад іх залежачае для развіцця хімічнай навукі і хімічнай прамысловасці ў Беларусі. На трыбуну падымаецца студэнтка IV курса біяфака Іра Фрыд.

— XXI з'езд,—усхвалявана гаворыць яна, — яркая незабыўная падзея. Няма ніводнага чалавека на зямлі, які б не ведаў аб ёй. XXI з'езд з'явіцца новым крокам у цудоўнае будучае. Не чакаць гэтага будучага, а набліжаць яго павінны мы сваёй вучобай, працай. Дык давайце ж лепш вучыцца, каб мы былі вартымі прыняць ад старэйшага пакалення эстафету грандыёзных, бліскучых спраў.

Іру змяняе на трыбуне намеснік сакратара камітэта камсамола Іван Старавойтаў.

— Гэтыя дні ўвойдуць у гісторыю,—сказаў ён,—як час вялікага роздуму аб будучым нашай любімай айчыны. Падрыхтоўка да з'езду ўліла новыя сілы, патроіла энергію савецкіх людзей. Невыпадкова ў гэтыя дні нарадзіліся ў краіне першыя брыгады камуністычнай працы. «Жыць і працаваць па-камуністычнаму» — такі дэвіз гэтых брыгад. Не засталася ў баку ад гэтага ўсенароднага руху і моладзь універсітэта. Змагаюцца за права звацца брыгадамі камуністычнай вучобы і працы студэнты II курса юрыдычнага факультэта, студэнты I курса аддзялення журналістыкі. Іх пачын падхопліваецца на іншых курсах. Вялікай справе будаўніцтва камунізма камсамольцы універсітэта гатовы аддаць увесь запал маладых сэрцаў, усю сваю юнацкую энергію.

Удзельнікі мітынгу паслалі прывітальнае пісьмо XXI нечарговаму з'езду Камуністычнай партыі Савецкага Саюза.

Сямён БЛАТУН

ДОМІК НАД СВІСЛАЧЧУ

Як не спяшаўся б ты, — зайдзі сюды
У гэты домік, дрэвамі абняты.
Ён нагадае даўнія гады,
Напомніць першых дэлегатаў.

...Па вуліцы хадзіў гарадавы,
Напеў няхітры ў рыжы вус басіў ён,
Не ведаў ён, закона вартавы,
Што тут аб новай думалі Расіі;

Што брала свой выток тады рака,
Каб паімчацца потым бурнай плынню
І лад стары, прагніўшы у вяках,
Магутнай хваляю сваёю скінуць.

Тут Партыя зрабіла першы крок
Да перамог дарогаю цярністай.
У зале плыў тады сівы паўзмрок
І ціха гаварылі камуністы...
Даўно гады цяжкія адплылі,
Цяпер народ сам лёс шчаслівы вершыць.
На з'езд ізноў сабраліся ў Крамлі
Яго сыны—цяпер на дваццаць першы.
І ўжо выразна зараз нам відаць

Вялікіх планаў новыя здзяйсненні,
І ясна бачна камунізма даль,
Якую асвятліў калісьці Ленін.

ВЕСТКІ З СЕСІІ

УСЕ БІЛЕТЫ ШЧАСЛІВЫЯ

(Рэпартаж)

25 студзеня. І курс біяфака. Экзамен па неарганічнай хіміі. У аўдыторыі ўсё падрыхтавана. На сценах вісяць самыя разнастайныя схемы, дыяграмы, табліцы. Першымі да экзаменацыйнага стала падыходзяць Света Лукельева, Надзя Якімовіч, Роза Стулава.

У рад раскладзены білеты. Які з іх шчаслівы? Які ўзяць? Аб гэтым думае кожны.

— Другі,—называе нумар Света.

Ад хвалявання яна некалькі мінут не можа разабраць, што за пытанні трапілі ёй. Паступова авалодаўшы сабой, яна супакойваецца і пачынае рыхтаваць адказ. Перад вачыма дзяўчыны ясна паўстаюць старонкі падручнікаў па хіміі, успамінаюцца словы лекцыі, практычныя заняткі.

Пакуль сяброўкі абдумваюць пытані, Надзя Якімовіч адказвае на білет без папярэдняй падрыхтоўкі. Яна расказвае аб кругазвароце азота ў прыродзе... Грунтоўныя адказы дае яна і на дадатковыя пытанні. І вось ужо экзаменатар Вольга Раманаўна Скараход ставіць Надзі «выдатна». Гэта першая адзнака на сённешнім экзамене. У заліковай кніжцы Надзі гэта другое «выдатна». Дзяўчына шчасліва ўсміхаецца. Настойліва працавала яна на працягу ўсяго семестра, рэгулярна наведвала лекцыі, была актыўнай на практычных занятках. Старанна рыхтавалася і да экзаменаў. І вось вынік.

Змястоўны адказ і ў Светы Лукельевай. Яна таксама атрымала «выдатна».

А на калідоры ў гэты час хвалюцца яшчэ больш, чым ва аўдыторыі. Вось ля акна хутка гартае старонкі падручніка дзяўчына. Ёй усё здаецца, што яна нешта забылася, што ў яе штосьці вылецела з памяці, і гэта абавязкова ёй пападзецца.

— Танечка! Ну, што?—падбягаюць аднакурснікі да дзяўчыны, якая толькі што выйшла з аўдыторыі.

І не чакаючы яе адказу рашуча заглядаюць у заліковую кніжку Тані Кока—«добра»!

— Хто адказвае?

— Марыйка.

Усе з палёгкай уздыхаюць. За Марыю Зуй можна не хвалявацца. Сяброўкі упэўнены, што дзяўчына здасць на «выдатна».

А Марыя, у гэты час не спяшаючыся расказвала аб цапных рэакцыях, іх выкарыстанні, прымяненні да іх закона Ламаносава. З задавальненнем слухаюць адказ Марыі Вольга Раманаўна і яе асістэнт Ала Раманаўна Улазава. І Марыйка апраўдала спадзяванні сяброў.

Тыя, хто ўжо адказаў, робяць вывады са сваёй першай сесіі. Ала Паўлюковіч не вельмі задаволена ўласнымі адказамі.

— Больш сур'ёзна трэба было рыхтавацца,—уздыхаючы гаворыць яна.—І адказала б на «выдатна».

— Нічога, Алачка, ці ж гэта апошняя сесія? Колькі іх яшчэ ўперадзе. Атрымаеш яшчэ не адну «пяцёрку»,—суцяшае сяброўку Наташа Сарока.

І вось нарэшце апошні студэнт пакідае аўдыторыю. Здана першая сесія.

Нягледзячы на тое, што праграма па неарганічнай хіміі вельмі вялікая і складаная, што высокімі былі патрабаванні экзаменатараў, адказы студэнтаў былі, у асноўным, змястоўныя, правільныя і падрабязныя. Большасць атрымалі добрыя і выдатныя адзнакі. Усе білеты аказаліся «шчаслівымі». Інакш і не магло быць, ды урэшце, і не ў білетах справа. Проста паўгода настойлівай працы прынеслі багаты плён.

І гэты паспяхова здадзены экзамен—першая пройдзеная ступень на шляху да вяршынь навукі.

А. ЧАРНЕНКАВА.

На здымку: Вольга Раманаўна Скараход прымае экзамены ў першакурснікаў.

МЕДАЛІСТ АТРЫМЛІВАЕ ДВОЙКУ

Усе хваляванні засталіся ззаду. Ён—В. Бервін—стаў студэнтам І курса фізічнага факультэта БДУ імя У. І. Леніна. Фу, здорава! Праўда, яму пашанцавала—у яго залаты мядаль.

Пачаліся будні. Лекцыі, практычныя. Трэба было займацца. Кнігі чакалі, калі да іх крануцца да іх рукі дапытлівых і цікавых. Але наш герой раптам захандрыў. «Не хачу вучыцца,—сказаў ён.—Пайду лепш на завод, папрацую. «Дзівак,»—гаварылі аднакурснікі. І ў адзін голас запэўнівалі: «Слухай, ты ж здольны хлопец. Нас усіх за пояс запхнеш». Але хлопец не слухаўся.

Да сесіі ён прышоў, не перагарнуўшы ніводнай старонкі падручніка. І праваліўся. У першай у студэнцкім жыцці сесіі два «нездавальняюча».

Чаму? Чаму здольны юнак, скончыўшы школу з залатым мядалем, атрымоўвае нездавальняючыя адзнакі? Калі жадаў працаваць, дык ва універсітэт не трэба было паступаць.

А калі не хочаш вучыцца—пакідай універсітэт, не займай дарэмна месца.

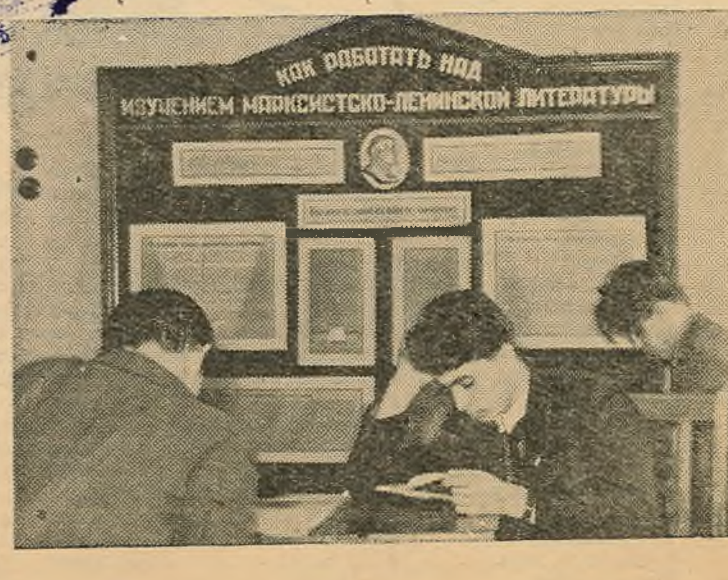

Студэнты рыхтуюцца у кабінеце гісторыі КПСС да экзаменаў па марксізму-ленінізму.

Фота Г. ПРАВАЛОВІЧА.